

Spørgsmaal om Anvendelsen eller Ikkeanvendelsen af Betoet frem her allerede nu, og allermindst naar den ærede Justitsminister ikke har stillet Endringsforslag; og dog ikke holder sig til Paragraphen, men til det Væsentlige i Paragraphen. Det Væsentlige i Paragraphen er efter min Overbevisning det, som har Hjemmel i den almindelige Deel, det, der vil blive staaende, uagtet hele Paragraphen udgaaer. Fremkommer der noget Endringsforslag fra den høitærede Minister, der viser, at efter hans Mening er noget Andet det Væsentlige i Paragraphen, saa have vi jo deri et Grundlag for en ny Prøvelse af Sagen. Eigeoverfor det ærede andet Medlem for første Rreds (Madvig) skal jeg bemærke, at Leilighedslov og Leilighed er to Ting. Det er meget rigtigt, at dersom man ved en Leilighed bliver opmærksom paa, at der er et Hul i den almindelige Lov, man foreslaaer, et Hul i de varige permanente Regler, man foreslaaer, skal man lade sig bekære af Leiligheden og bringe det ind i Loven som Udbyttet af den enkelte Erfaring; men den ærede Landsstingsmand veed ogsaa meget godt, at der gives ulykkelige Tilfælde, som ere forbigaaende, og som kunne gjøre særegne Love nødvendige, og det er det, jeg har kaldt Leilighedslove. Vil man sige, at saadanne Love ere meget uheldige, svarer jeg, at dette er meget rigtigt, men undertiden troer ibetmindste Lovgivningsmagten og Regjeringen, at der er saadanne særegne Omstændigheder, der kræve særegne Love, som da og undertiden netop gives temporairt. Det er velbekendt, at der kan gives saadanne Forhold, hvor Lovgivningsmagten vedtager særegne Leilighedslove, Love, som ikke have Sted eller Hjemmel i de almindelige Lovgivningsgrundsetninger, men som retfærdiggjøres eller i alt Fald til en vis Grad undskyldes ved særlige Omstændigheder. Det er det, jeg kalder Leilighedslove. Vil den ærede Landsstingsmand sige, at de ikke burde være tilstedelige, er det muligt, men vist er det i alt Fald, at saadanne Leilighedslove i den Betydning af Ordet ikke bør sættes ind i de almindelige Love. Hvis jeg erkjender, at den Leilighed, jeg anførte, havde aabnet vore Dine for et Hul, skulde jeg naturligviis have anbefalet en almindelig

Straffebestemmelse. Det erkjender jeg imidlertid ikke, jeg er tilbøielig til at troe, at denne § 79 under ingen Omstændigheder burde være vedtagen, men i alt Fald er det Hensyn, som kunde bringe En til at finde sig i en saadan Bestemmelse, uagtet den var overflødig, ikke længere tilstede, og jeg holder mig derfor til, at den almindelige Straffelovgivning er tilstrækkelig klar, omfattende og udtømmende, selv om § 79 gaaer ud. Troer virkelig Regjeringen — hvad jeg ikke troer —, at der virkelig nu hos os skulde være særegne Omstændigheder, som nødvendiggjorde en ubehagelig Leilighedslov, lad os da drøfte denne Sag som en særskilt Sag, hvor der i alt Fald kun kan fremgaae en paa Tid givne Lov, knyttet til eiendommelige Forhold, men en almindelig Trang til en vedvarende Bestemmelse som § 79 kan jeg ikke erkjende. Den ærede Landsstingsmand har ikke paavist, at der var noget som helst herhen hørende Forhold, som burde straffes, og som ikke vilde blive strafbart efter Reglerne om Forsøg og Meddeeltighed. Det er Betydningen af en Straffelovs almindelige Deel, at man i Henseende til Forsøg og Meddeeltighed saa meget som muligt kan undvære specielle Forrifter ved de enkelte Forbrydelser. Den, som mener, at det ikke gaaer an, at blive staaende ved Reglerne i den almindelige Deel, maa paavise, at der er Handlinger, der nødvendig maas straffes, men som ikke falde ind derunder. Et saadant Beviis har jeg ikke hørt, og jeg holder mig forvisset om, at det ikke kan føres. Udvalget maa altsaa bestemt fraraade dette det ærede Medlems Forslag. I samme Grad kunne Udvalgets Medlemmer naturligviis ikke modsætte sig det ærede Medlems to andre Forslag om Omflytning. Vi erkjende heelt vel, at der her kan anføres Grunde baade for og imod. Jeg frastjender ikke de Grunde, det ærede Medlem har anført, al Betydning, men tillægger dem heller ikke en saadan Betydning, at jeg kan stemme for hans Forslag. Jeg finder fremdeles, at der er overvejende Grunde for Udvalgets Forslag, og jeg skal med saa Ord, saa saa Ord som muligt, sige, hvorfor Udvalget, som den ærede Landsstingsmand har havt den Godhed striftlig at meddele sine motiverende Be-